

คำมูล คือ คำที่มีอยู่ในภาษาแต่เดิม จะเป็นคำไทยแท้ๆหรือมาจากภาษาอื่นก็ได้

แต่คำมูลต้องเป็นคำที่ไม่นำมาประสมหรือประกอบกับคำอื่นๆ มีลักษณะ ดังนี้

๑. เป็นคำเดียวโดดๆ มีความหมายในตัวเอง เช่น ปู่ ย่า ลม ทาง

๒. เป็นคำหลายพยางค์ แต่ถ้าแยกพยางค์เหล่านั้นจะไม่มีความหมายใช้ในภาษา

หรือถ้ามีก็ไม่ใกล้เคียงกับคำที่รวมพยางค์อยู่เลย เช่น กระทบ กระทบ คีลปะ

๓. เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น กังวล (เขมร) ตูนาหังน (ชาว) เก้าอี้ (จีน)

๔. คำเดียวอาจมีความหมายได้หลายความหมาย หรือหลายคำอาจมีความหมายเดียวกัน เช่น

ชันน้ำ พั่นขันต่อ ไก่ขัน น้าขัน

ที่มา เอกสารประกอบการอบรมการเขียน ผศ.ประเทือง คล้ายสุบรรณ